

FAMÍLIES POBRES pàg 3
Les desigualtats entre infants s'accentuen a l'estiu a l'hora de fer activitats de lleure

CONCERT DE NIVELL pàg 14
Adrian Cunningham tanca la 13a temporada dels Vespres de Jazz

líniahorta ^{12 anys} guinardó

Juliol 2021 · Núm. 126 · liniahorta.cat

Desallotgen tres finques del Carmel per risc d'enfonsament

Són un edifici del carrer Sigüenza i dos del passatge Sigüenza, on s'enderrocaran tres altres edificis aviat pàg 14

"El model de Superilla Barcelona es reconeix arreu del món"

Entrevista a Ada Colau, alcaldessa de Barcelona i presidenta de l'AMB

pàgs 10 i 11

Foto: Joanna Chicheinitzky

NOU ESTUDI pàg 14
Horta-Guinardó és un dels districtes que més pateix la contaminació

A FONTS pàgs 12 i 13
El somni tecnològic produeix monstres

FUTBOL pàg 20
El Torneig d'Històrics torna després d'un any d'absència

ASSESSORIA VIA JULIA
DES DE 1963

Honestidad y servicio, nuestro valor desde 1963

Ahora es buen momento para comprar tu nueva vivienda y nosotros queremos ayudarte

58 anys 1963-2021

Oficinas Centrales · Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona · Tel. 933 506 400
Delegación · Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona · Tel. 935 210 640

www.VIAJULIA.COM

Síguenos en:

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

Josep Martí
Blanch

Fèlix
Riera

Jordi
Muñoz

Oriol
Lladó

Maria
Abellanet

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Montserrat
Tura

Marc
Cerdà

Gala
Pin

David
Fernández

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

línia

el diari
metropolità

Molts infants i joves passarien gran part de l'estiu mirant la televisió si no hi hagués casals. Fotos: Casal dels Infants

L'altra cara de l'estiu

» Les desigualtats entre infants s'accentuen aquesta època pels recursos per al lleure de cada família
 » "Molts infants i joves mai s'han banyat en un riu ni han acampat", diuen des del Casal dels Infants

Albert Alexandre
BARCELONA

L'estiu és moment d'esbarjo. Aquell temps en què infants i joves descansen de l'any escolar i passen estona amb els amics. És això, però com explica Ismael Palacín, director de la Fundació Bofill, també és l'època de l'any en la qual "la bretxa educativa entre infants i joves de diferents classes socials s'accentua".

En aquest sentit, l'estiu d'enguany encara serà més important per lluitar contra les desigualtats. Des del Casal dels Infants, a Barcelona, consideren que, després de la pandèmia i amb molt patiment acumulat, els mesos més càlids de l'any són cabdals per a l'educació dels in-

fants i joves de famílies vulnerables. "Hi ha moltes famílies que han perdut ingressos i no tenen prou diners per pagar cap activitat de lleure", expliquen.

Així mateix, l'organització afirma que molts d'aquests infants i joves, sense colònies o casals d'estiu subvencionats, passarien tres mesos mirant la televisió o llevant-se tard. "Moltes vegades, en aquestes famílies no tenen alternatives ni recursos per entretenir-se", assenyalen des del casal.

Per la seva banda, els seus companys de generació de famílies amb més ingressos passen tot aquest temps estimulats i, per tant, segueixen formant-se. "Són tres mesos que es fan molt llargs i aquest any encara se'n faran més per la pandèmia", afirmen des del Casal dels Infants.

De fet, Palacín explica, en declaracions a aquesta publicació, que la bretxa educativa es fa encara més evident a conseqüència del lleure, i és a l'estiu on més es profunditza. Els infants de famílies vulnerables fan 6.000 hores de formació extraescolar menys que els de famílies benestants durant el seu pas per l'educació obligatòria.

COLÒNIES GRATUÏTES

La situació és magra. Per sort, existeixen iniciatives que miren d'oferir un estiu normal a tots els infants i joves. El Casal dels Infants va néixer l'any 1983 i és tota una referència a l'àrea metropolitana pel que fa als estius inclusius. A partir del 28 de juny i fins a finals d'agost, aquesta organització ofereix casals d'estiu i colònies totalment gratuïtes a

més de 1.600 nens, nenes i adolescents. "Fem activitats al Raval, als barris del Besòs i del Maresme a Barcelona, a Llefià i Sant Roc a Badalona, a Santa Rosa, Raval i Fondo a Santa Coloma i a la Mina i a altres barris de Sant Adrià", expliquen des de l'organització. A més, aquest any inauguren un casal al barri badaloní de Sant Crist.

També duen a terme colònies i camps de treball al Pirineu. "Cal tenir en compte que molts dels infants i joves mai s'han banyat en un riu o mai han anat d'acampada", assenyalen des del casal, al mateix temps que remarquen la importància que té poder accedir a la natura en aquestes edats.

"Molts infants i joves ens diuen que, sense les activitats i les colònies, l'estiu seria molt dife-

rent", detallen. El cert és que aquests espais els permeten relacionar-se amb altres nens i adolescents, però potser hi ha quelcom encara més important.

UN ALLEUGERIMENT

De vegades, el Casal dels Infants es troba amb situacions molt desesperades. "Els casals asseguren l'àpat del migdia per a molts nens i això fa que la càrrega econòmica sobre les famílies es vegi reduïda", diuen des de l'entitat. A més, també és notòria la feina de reforç escolar que porta a terme. "La bretxa educativa ha crescut amb el confinament, sobretot en idiomes i tecnologia", afirmen.

Dit tot això, no és gens difícil entendre el lema de l'organització per als pròxims mesos: "Necessitem un gran estiu".

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

C. Mallorca, 198 ppal. 1er Barcelona

La lupa

Mercat immobiliari i lluites socials

per Jordi Muñoz

Foto: ACN

El mercat immobiliari és una de les forces amb més capacitat d'influència en la configuració de les ciutats. La lògica immobiliària és la que estratifica i segrega la població de les ciutats en barris amb nivells de renda tan diferents. Atrau i expulsa veïns i veïnes, i és un dels factors que més influència tenen en les condicions de vida de les persones que habitem les ciutats. El preu, la tipologia i qualitat dels habitatges i les oscil·lacions i incerteses associades a la lògica cíclica de mercat determinen molt la qualitat de la vida urbana.

Per això, la tendència a l'acumulació i extracció de rendes que es produeix en aquest mercat és un factor molt important de malestar ciutadà. A la Barcelona metropolitana ho coneixem bé. Des dels anys del barraquisme, primer, fins al *desarrollismo*, després. De l'escassetat a la construcció desordenada, i la proliferació de barris amb déficits de serveis i espais públics i habitatges de baixa qualitat. Després vindrien els anys de la bombolla immobiliària, la crisi posterior i les tensions actuals. Preus en creixement descontrolat que consumien cada cop un percentatge més gran de la renda de moltes famílies, escassetat d'habitatge, desplaçament de població cap a les perifèries, hipoteques abusives, precarietat perenne en el mercat de lloguer i assetjament immobiliari, sobretot als barris més atractius per al turisme.

Així, les forces del mercat immobiliari, amb la col·laboració indispensable de la justícia i (per activa o per passiva) dels poders legislatius i executius, han provocat onades successives de desnonaments, han arrossegat moltes persones a la precarietat habitacional i s'han multiplicat les ocupacions per necessitat.

Afortunadament, aquestes forces sempre han trobat resistències. A cada època hi ha hagut moviments socials de defensa de l'espai públic, de la ciutadania i del dret a l'habitatge que els han fet de contrapès. De vegades per la via directa i altres per la seva capacitat de pressió sobre les administracions.

A Barcelona, el 1931 hi va haver una gran vaga de lloguers, instigada per la CNT, en què desenes de milers de famílies van deixar de pagar els seus lloguers per aconseguir una rebaixa del 40%. En els anys del tardofranquisme, els veïns i veïnes de les noves perifèries es van organitzar, sovint amb contundència, per

És fonamental que les administracions es posin del costat del dret a l'habitatge

garantir que en el creixement desordenat de noves ciutats metropolitanas es tingués en compte l'espai públic, els equipaments i el transport per tal de garantir unes condicions de vida dignes als barris. Un dels casos més rellevants de tot aquest procés fou el de l'anomenat Pla Popular de Santa Coloma de Gramenet. El Pla va tenir com a un dels inspiradors l'arquitecte Xavier Valls, mort a l'atemptat d'Hipercor i recordat ara al documental 'Perifèria' de Xavi Esteban Casas i Odei A.-Etxearte. Molts dels elements d'aquell pla després van passar a materialitzar-se per part dels primers ajuntaments democràtics.

Durant els anys de la bombolla immobiliària van sorgir petits moviments que alertaven de la dinàmica endimoniada del mercat de l'habitatge. En esclatar la bombolla, aquests moviments es van transmutar en la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca, que va protagonitzar una lluita llarga i intensa contra els desnonaments, contra les clàusules abusives de les hipoteques i per garantir sostre digne a les persones que van patir les conseqüències de la crisi.

A poc a poc el problema es va anar desplaçant de les hipoteques als lloguers. L'escassetat de pisos, els increments de preus descontrolats, l'entrada massiva de fons d'inversió i els casos d'assetjament immobiliari van afavorir una nova onada de desnonaments, en aquest cas de llogaters i llogateres. El moviment per l'habitatge ho va saber detectar a temps i es va organitzar en el Sindicat de Llogaters, el qual, inspirat per les lluites passades, ha dedicat els seus esforços a combatre els desnonaments, a acompanyar les persones afectades i, també, a pressionar els governs per una regulació dels preus del lloguer. Un moviment que ha aconseguit grans victòries, però que també està en el punt de mira, com indica el judici que han patit aquests dies tres dels seus membres —entre ells el seu portaveu, Jaime Palomera—, amb peticions de tres anys de presó per accions de protesta.

Afortunadament, la voluntat de lluita es manté ferma malgrat aquestes persecucions. Si volem evitar que les nostres ciutats es converteixin en una mena de selva sense regles, amb les greus conseqüències socials que això implica, és fonamental que la ciutadania segueixi organitzada i que les administracions recullin les seves demandes i es posin del costat del dret a l'habitatge.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@gmaemejota

Un país donde te condenan si paseas un coño de porexpan y te apalean por manifestarte contra el asesinato homófobo de un chaval, pero que permite a un partido hacer propaganda xenófoba contra menores extranjeros, es un país donde no existe justicia real. Simplemente.

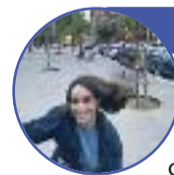
@punsix

L'Ana [una noia que s'ha suïcidat a Brians] tenia 19 anys. Havia passat mitja vida en centres de menors. Estava molt sola, no rebia visites i només alguna trucada esporàdica. Estava a presó per haver trencat ordres d'allunyament de la seva àvia. L'entorn penitenciari creu que en el seu cas el sistema ha fallat.

@arnauriwz

Els vacunats també es poden infectar, però en 48 hores estan com una rosa. S'ha sabut sempre. Quin merda-protocol estem fent servir? Veieu que no sortirem mai del bucle si no entenem que la Covid postvacuna pul·lularà sense fer forat com tantes altres malalties? Prou espantar ma mare.

@claramolins

Vist com va tot, potser no ha estat la desescalada més sensata del món. Encara que la malaltia sigui lleu per als joves, pillar Covid no fa cap gràcia. La por que vagi a pitjor o que sigui *longcovid* no és agradable i els dies d'estiu perduts, tampoc. Ànims i protecció.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas

Redacció: Albert Alexandre (diari metropolitana), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Pau Massip (l'Hospitalet

i Baix Llobregat), Alba Losada (Barcelona), Anna Utiel (Montserrat) i Pau Arriaga (Esports i Xarxes)

Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Editor-Gerent: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Coordinador de Vendes: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Estratègia digital: Anna Corbatera
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

Els semàfors

Lluïsos d'Horta

La XIII temporada dels Vespres de Jazz, que han organitzat amb èxit els Lluïsos d'Horta tot i la pandèmia, va acabar el 3 de juliol amb un concert de primer nivell que va tenir el músic australià Adrian Cunningham com a gran protagonista.

pàgina 14

Ajuntament

La implantació del Porta a Porta podria ajornar-se a Horta, segons va dir el regidor Eloi Badia a *beteve*. L'Associació de Veïns d'Horta ha demanat al Districte com es millorarà aquest sistema de reciclatge veient el cas del barri de Sant Andreu.

pàgina 14

Torneig d'Històrics

El mes passat va confirmar-se que aquest estiu torna una de les cites emblemàtiques del futbol de casa nostra. Entre els dies 2 i 8 d'agost es jugarà el torneig masculí amb 12 aspirants, mentre que el femení serà a principis de setembre.

pàgina 20

El + llegit

líniahorta.cat

- 1 *El parc del Guinardó, un gran pulmó verd en plena ciutat*
- 2 *La implantació del porta a porta a Horta podria ajornar-se*
- 3 *TMB genera un impacte de 2.400 milions d'euros a l'any*
- 4 *L'aire vinculat a la contaminació "és un problema greu" a Horta-Guinardó*
- 5 *Collboni, determinat per ser alcalde: "Em veig amb la il·lusió i la capacitat"*

Safata d'entrada

Colonitzant

per Francesc Reina

Foto: ACN

Per moltes voltes que li donem, dos mons segueixen paral·lels gairebé sense tocar-se: el dels pobres i el dels rics. Les democràcies insisteixen a pal·liar-ho, però no fan més que alimentar la paradoxa que confirma que ser progressista, feminista, explotador, racista o masclista no és pel que es diu, sinó pel que es fa. Què podem dir d'un home en favor de les classes populars que a casa asfixia la seva dona i les seves filles? Què dir de la dona que defensa els interessos de grup i a casa rarament li agraeix a la netejadora, i es refereix a ella, entre amigues, com «aquesta gent»?

Tals incoherències fan reflexionar sobre l'ambigüitat del moment i el dany ètic que aquests daltabaixos ens causen. El patriotisme és un privilegi dels que manen perquè distreuen, perquè desvien l'atenció. El victimisme està a l'altre costat de l'espill, el tant groller "i tu més" de la política actual.

A la burgesia independentista, algú els ha convençut que són uns oprimits quan en realitat són uns opressors: un exconseller indultat va ordenar càrregues policials sense escrúpols a grups juvenils quan altres exconsellers, indultats, els encoratjaven a la rebel·lia. Massa temps aguantant que

aquests "cansats de viure bé" siguin els que més ploren. La rica burgesia catalana, i els seus fills universitaris, formen part de la gent que millor viu a tot el món; segons s'avança cap a les zones més riques de les ciutats, els xallets són més grans, els cotxes més luxosos i les estelades més freqüents, perquè, "a major riquesa, més oprimits". Dolor i felicitat són germans bessons, deia Nietzsche, tot i que per altres raons.

En aquest circ esperpèntic es troben els interessats en demostrar la catalanitat de Cristòfol Colom o Teresa d'Àvila. Però el seriós és que els catalans franquistes van protagonitzar una gran conversió cap a la democràcia i el catalanisme en les últimes dècades del segle XX. Sempre han manat els mateixos. Molts ja eren rics, altres van fer la seva fortuna amb l'especulació, les influències, l'estafa, el desfalc, aprofitant-se dels privilegis que els van brindar. Patriotisme i patrimoni, des dels ajuntaments en els quals mai han deixat de pul·lular, des de les

diputacions on mai han deixat d'intrigar, des dels palaus exclusivament seus, des dels llocs de responsabilitat que van acaparar a les institucions, tant creades com recuperades. Un grup social que viu com un rei i que freqüenta el Liceu, el Reial Club de Polo, el Cercle Equestre, el Tibidabo, els Jocs Florals, el Foment, la Cambra de Comerç (per cert, la majoria dels seus empleats són falsos autònoms, és a dir, treballen en la il·legalitat), l'Orfeó, el Brusi, la Bandera de la Creu Roja, Òmnium Cultural, els Rockefeller, la gran Enciclopèdia Catalana, l'Abadia de Montserrat, el Barça, les Llars Mundet, el Socors Blanc, el Congrés Eucarístic... En tots aquests llocs han seguit fins al final de les seves vides deixant una llarga estirp que, s'intueix, no és res més que la llista de representants a les eleccions.

Caldrà buscar un camí de sortida respectable (no com aquella dolorosa fugida pirinenca dels poetes Riba i Machado) per al nou catalanisme democràtic.

Línia Horta no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#AdeuOciNocturn

#JustíciaPerASamuel

#FonsComplementari

@324cat: Plaja: "Cal tancar l'oci nocturn que no es faci en espai obert i on es concentri molta gent. Es restringeix l'oci nocturn a partir d'aquest cap de setmana".

@begogomezurzaiz: Lo que te llaman cuando te matan importa. Muchas asesinadas habrán oído "puta" antes de morir. Y a Samuel Luiz le gritaron "maricón".

@agenciaacn: El Govern aprova crear un Fons Complementari de Riscos amb 10 milions d'euros per donar cobertura a les reclamacions com la del Tribunal de Comptes.

La transformació d'un sector resilient

per Maria Abellanet

El retorn a la normalitat i l'avenç de la vacunació de la Covid-19 són un bri d'esperança per a tota la societat i una fita especialment rellevant per a l'àmbit econòmic, que té la mirada posada en la recuperació d'aquells sectors més afectats per la pandèmia. Un d'ells és el turisme, que ha patit i pateix encara, profundament, les seves conseqüències i que té un gran pes al nostre país. Així ho corroboren les dades: abans de l'arribada de la Covid-19, el sector generava fins al 14% de l'ocupació al nostre país i representava el 12% del PIB. És un sector estratègic per al país i, sobretot, per a la seva capital, Barcelona, una destinació de referència internacional que comença a veure el retorn gradual de turistes amb la meitat d'hotels oberts.

MERESCUT RECONeixEMENT

Després de més d'un any malvivint amb la Covid-19, superant cada dia nous reptes, és el moment de fer un reconeixement a la resiliència del sector i a la seva capacitat de fer front a una situació tan adversa. Aquesta ha estat, justament, la voluntat dels 36ns Premis CETT Alimara Barcelona que hem lliurat recentment.

Durant aquest període, alguns negocis han sabut transformar les dificultats en una oportunitat per incorporar l'entorn digital al seu dia a dia. Altres han buscat i han trobat sinergies amb sectors diferents per ampliar la possibilitat de difusió i de negoci i han estat capaços d'adaptar el seu model a les noves circumstàncies, tant excepcionals com inesperades. Lamentablement, alguns no se n'han sortit, fet que posa en evidència la importància de la sostenibilitat també en l'àmbit econòmic i la necessitat d'ajudar i impulsar el teixit empresarial, format sobretot per petites i mitjanes empreses que només podran anar endavant amb el suport de tots els agents implicats.

Ara, l'aposta per l'impuls de l'activitat turística ha de ser ferma, amb una íntima col·laboració públicoprivada i atenent als paràmetres del turisme que ens convé i que ja he posat en relleu en articles anteriors. La nova etapa que es va obrint ha de permetre recuperar els llocs de treball previs a la Covid-19 i l'activitat turística ha de ressorgir per ser un dels pilars estratègics d'una economia diversificada. És urgent per al bé de les empreses i dels treballadors d'aquest sector, i de tantes àrees d'activitat econòmica molt transversals que formen part de la cadena de valor del turisme.

Sobre el paper, tenim clar el camí a seguir. També està clar que cal unir esforços per anar en una mateixa direcció. Ens cal, més que mai, actuar ràpidament i fer front als reptes més immediats. No ens podem distreure. La severitat dels efectes de la crisi provocada per la Covid-19 han impactat de ple. La resposta a l'emergència econòmica, laboral i social ha de ser decidida a curt termini. En les actuacions que contribueixin a la supervivència de les empreses i treballadors hem de posar-hi els cinc sentits.

Tinc el convenciment que una actuació immediata és clau, però també que en paral·lel cal anar més enllà del dia a dia i posar el focus en el mitjà i en el llarg termini. Com no em canso d'assenyalar sempre que se'm presenta l'ocasió, cal prendre decisions per fer possible una progressiva transformació del turisme sobre les ba-

és el moment, doncs, de treballar per aconseguir el turisme que volem per a Barcelona, una ciutat que ha de ser destinació de referència a tot el món. La nostra cultura, els nostres valors, el nostre patrimoni i tots els factors que fan de Barcelona una ciutat única han de ser conjurar-se en un únic relat. Potent i singular. La tasca de les administracions, cap a l'exterior, és del tot imprescindible, i ja s'estan fent passes endavant amb projectes com 'Barcelona al món', que l'Ajuntament de Barcelona promou amb l'objectiu de tornar a impulsar la reputació i el posicionament internacional de la ciutat centrant-se, no només en la promoció turística, sinó també en la reactivació de l'economia.

Com a destinació, hem de ser capaços de contrastar a quina situació de futur arribaríem sense iniciar canvis en el model de turisme amb aquella que seria més ideal o desitjable, tenint en compte les circumstàncies específiques de Barcelona. Ara bé, ni tots els canvis són factibles ni es poden fer tots alhora. Un procés d'adaptació realista i compromès amb els nous reptes de futur és un plantejament possible i necessari per a la ciutat i per a les empreses. Tan necessari com revisar i ampliar els criteris de mesura d'impactes –positius i negatius– o explorar i avaluar dif-

ferents alternatives per poder decidir i actuar sobre àrees concretes. És a dir, plantar cara als problemes amb objectivitat i coneixement, i amb la ment oberta per trobar les millors solucions amb visió de futur. Calen nous lideratges que innovin en la manera de pensar i de fer.

Haurem de tenir molt present que, una vegada superada del tot aquesta pandèmia, poden sorgir altres amenaces globals que poden afectar el turisme d'una forma especial. Hem d'estar preparats. Com deia abans, l'objectiu prioritari és ara teixir un pla de xoc per a la plena recuperació del turisme, però essent conscients de la transcendència del moment i de l'envergadura del repte que tenim al davant. Estic convençuda que amb determinació, col·laboració i constància, la transformació del turisme construïda sobre les bases de la sostenibilitat, la innovació i el coneixement, i amb els valors de Barcelona al centre, serà una realitat. No podem entendre el futur del turisme d'una altra manera si volem que tingui futur.

La doctora Maria Abellanet és CEO del CETT

Foto: ACN

ses de la responsabilitat i la sostenibilitat –econòmica, ambiental, social i cultural–, fruit d'un debat que es tradueixi en accions concretes per afrontar sense por les principals tensions i conflictes al voltant del fenomen turístic, per respondre a les noves demandes de la societat i per desenvolupar valors diferencials que permetin ser competitiu tot preservant la destinació i la qualitat de vida dels ciutadans. Es tracta, per tant, d'un procés de transformació i de canvi que demana temps, visió i, per descomptat, la implicació de les administracions, empreses i professionals. És una prioritat.

El moment és clau i greu. I totes les accions per a la recuperació del sector turístic contribuiran a consolidar la recuperació general. Per aconseguir la transformació del sector és també l'hora de fer front als reptes que el mateix sector ja tenia identificats abans de la Covid-19, als quals ara se n'hi afegeixen de nous. Parlo de la transformació digital dels negocis turístics, de la innovació com a pilar del turisme del futur i del coneixement i la formació com a palanques de canvi. Tenim capacitats, eines i professionals per assolir-los.

Les millors perles

És l'últim dia per canviar pessetes per euros. Hi ha una cua llarguíssima al Banc d'Espanya. La Rosa ha vingut des del Montseny per fer-la. Se'n va, després d'esperar més de tres hores, amb menys de 2 euros. Una història de *beteve*.

El futur ja és aquí. I ho podem afirmar perquè s'ha fet realitat la fantasia futurista més típica i tòpica: tenim cotxes voladors. L'AirCar ha completat amb èxit el seu primer vol interurbà entre Nitra i Bratislava, a Eslovàquia.

La vicepresidenta del govern espanyol, Carmen Calvo, elogia a Twitter l'obra *Una noche sin luna* i la interpretació de Juan Diego Botto i "la resta d'actors i actrius". "És un monòleg, ministra", li respon el director de l'obra, Sergio Peris-Mencheta.

Ja no es pot estar tranquil ni al lavabo. I, si no, que li diguin a l'home austríac que ha estat mossegat per una serp mentre era al vàter. La pitó de 160 centímetres, propietat d'un veí, s'havia colat per les seves canonades.

Gemma Aleman / ACN

LA FOTO

BARCELONA MAI S'ATURA

**COMPRA
A PROP.
BÉ, BO
I DE TOT.**

grup comunicació 21

**Línia vol ser un espai per a la conversa
metropolitana serena i responsable**

Tribuna

Ampliar l'aeroport oblidant el clima

per Marc Cerdà

Foto: ACN

El debat sobre l'ampliació de l'aeroport del Prat ha esclatat amb molta força les darreres setmanes. Damunt la taula s'hi han posat arguments econòmics, ecològics i climàtics a favor i en contra. Ara bé, no tots han tingut el mateix interès mediàtic. De fet, hem sentit molt més els economistes que els ecòlegs opinant dels espais naturals i dels ecosistemes del delta del Llobregat. Tota una declaració d'intencions de com ha evolucionat el debat.

Sense anar més lluny, Salvador Guillermo, secretari general adjunt de Foment del Treball, va afirmar al diari *Línia* que "si hi ha alguna afectació de la zona de protecció (espai natural), es pot compensar". És compensable, realment? El senyor Guillermo i altres economistes com Germà Bel o Miquel Puig creuen que sí. Tanmateix, no fa gaires setmanes, el doctor en Biologia i director del CREA, Joan Pino, i el catedràtic en Ecologia i expert en sistemes aquàtics Narcís Prat van afirmar contundentment que no.

Tothom hi diu la seva, però com defensen el Dr. Pino i el Dr. Prat, el que és innegable és que l'ampliació de la tercera pista suposarà la destrucció d'un espai natural de gran valor ecològic i protegit, com és l'estany de la Ricarda. Però no es tracta només d'un espai natural: l'ampliació de l'aeroport també compromet els objectius climàtics de la Generalitat. I d'això se'n parla ben poc.

L'ampliació de la tercera pista i la construcció d'una terminal satèl·lit –com és d'esperar– incrementarà el trànsit aeri i això, sense cap alternativa viable d'electrificació del transport aeri en les dècades vinents, va forçosament lligat a un increment de les emissions de CO₂. De fet, un primer informe de l'Agència de Desenvolupament Urbà, Barcelona Regional, estima que l'ampliació de l'aeroport del Prat incrementarà, com a mínim, un 33% les emissions de CO₂.

Aquest augment de les emissions és un dels elements obviats pels defensors de l'ampliació. Així i tot, és una qüestió que per llei, concretament la Llei 16/2017 del canvi climàtic, no és anecdòtica. L'actual legislació estableix

que per a l'any 2030 les emissions de Catalunya haurien de reduir-se un 40% respecte de l'any 1990, però l'ampliació de l'aeroport, dades en mà, no fa més que allunyar-nos d'aquest objectiu i agreujar l'actual context de crisi climàtica.

És per això últim que és un error centrar el debat de l'ampliació només en el present de l'aeroport sense preveure l'impacte futur del canvi climàtic sobre aquesta infraestructura. Perquè tot i que ens pot semblar impossible ara com ara, el risc que l'aeroport del Prat quedi sota les aigües d'aquí a unes poques dècades és ben real a conseqüència de l'augment del nivell del mar. Possibilitat, incomprensiblement, no contemplada encara per AENA i els defensors de l'ampliació.

Destrucció d'ecosistemes, increment de les emissions de CO₂ i més vulnerabilitat davant dels efectes del canvi climàtic. És obvi que des d'una perspectiva ecològica i climàtica, l'ampliació de l'aeroport del Prat és un sense sentit que, a més, vulnera la legislació climàtica vigent. A Europa ja existeixen precedents d'ampliacions, com el de l'aeroport de Heathrow a Gran Bretanya, aturades judicialment per no tenir en compte els compromisos de reducció de les emissions de l'Acord de París. I l'aeroport del Prat podria ser el següent.

Hauriem de perdre una inversió de 1.700 milions d'euros, doncs? És evident que no. En molts països europeus s'està fent una aposta ferma pel ferrocarril com un dels mitjans de transport més ecològics i eficients. A Catalunya, contràriament, seguim amb una xarxa ferroviària infrafinançada, deficient i, fins i tot, insegura que requereix molta inversió. Si volem –i ho hauríem de voler– avançar cap a un país d'emissions zero i creure'ns les declaracions d'emergència climàtica aprovades per la Generalitat, és urgent que deixem d'impulsar un model aeroportuari contaminant i ancorat en el passat que té els dies comptats. Vivim un moment cabdal i els errors i encerts climàtics d'avui seran el nostre llegat per a les generacions futures. Pensem-hi bé ara que encara hi som a temps.

“

Tot i que ens pot semblar impossible ara com ara, el risc que l'aeroport del Prat quedi sota les aigües d'aquí a unes poques dècades és ben real a conseqüència de l'augment del nivell del mar. Possibilitat, incomprensiblement, no contemplada encara per AENA i els defensors de l'ampliació

”

Flaixos

@JulenBollain: "Siempre he creído que es fundamental pagar los impuestos y me alegro de pagarlos" - Raffaella Carrà, 2020. No dejemos de cantarle.

@RubenSerranoM: Un saludo a las empresas de este país que han llevado un mes la bandera y ahora guardan silencio sin vergüenza por el asesinato de Samuel.

@casals_neus: Potser abans de reobrir l'oci nocturn s'hauria d'haver vacunat el sector d'edat que més gaudeix d'aquest oci, no?

Residencial L'Atmosfera

Pisos de 1, 2, 3 y 4 dormitorios.

Grandes terrazas.

Urbanización privada con 1.600m² de zonas
ajardinadas, piscina y zonas comunes.

En pleno corazón del **Parque Central**, el nuevo
área de desarrollo que revitalizará La Clota con
grandes zonas verdes.

Desde
175.000€

Darya
Homes

900 373 569
atmosfera.laclota@basico.es

“La unitat antidesnonaments n’ha aturat 10.000, un a un”

Ada Colau

Alcaldessa de Barcelona i presidenta de l'AMB

Arnau Nadeu

Fotografia: J. Chichelnitzky

Aquesta entrevista s’havia de fer el 30 de juny, però finalment es va haver d’ajornar una setmana per un imprevist de l’alcaldessa de Barcelona i presidenta de l’AMB. I en el context actual, en set dies poden canviar moltes coses. Tant és així que el 7 de juliol Ada Colau ens rep a la Sala Tàpies de l’Ajuntament barceloní en plena cinquena onada d’una pandèmia que a finals de juny semblava entrar a la recta final. Com un *déjà-vu* diabòlic, tornem a parlar de coronavirus, i potser per això ni l’alcaldessa es treu la mascareta durant la conversa. És la tossuda realitat.

Hi ha hagut algun moment que s’hagi vist superada per tot el que hem viscut des de l’esclat de la pandèmia?

No, no m’he vist superada, perquè he vist una ciutat, malgrat tot, molt forta. Tinc la sort que, com a alcaldessa, veig les situacions més difícils però també la resposta ciutadana exemplar. Barcelona es creix en els moments difícils. Ho vaig veure en els atemptats de la Rambla i amb la pandèmia he viscut el mateix. Efec-

tivament, hem passat moments duríssims, sobretot durant els primers mesos. Amb la situació de les residències vam patir moltíssim. Però també he vist com aquest Ajuntament es reinventava i tothom s’oferia per ajudar on fes falta, encara que no fos la seva feina habitual.

Hi ha hagut crítiques de Serveis Socials, els bancs d’aliments i les xarxes de suport mutu s’han vist desbordats, en el vessant econòmic els restauradors han estat molt crítics... L’Ajuntament podria haver fet més?

És clar que sempre penses que has de poder fer més, però crec que la reacció d’aquest Ajuntament ha estat a l’altura i que hem donat resposta fins i tot en àmbits que no eren competència nostra. Ho hem donat tot, i jo només puc tenir paraules d’agraïment per a tots els treballadors públics i també per a la resta de grups municipals, perquè hem anat tots a l’una en els moments més difícils.

En alguns sectors, com l’empresarial, es repeteix el missatge que Barcelona pateix un moment de decadència. La ciutat està perdent pistonada a nivell internacional? Jo crec que Barcelona està preparada

per liderar la sortida d’aquesta crisi. I no només per liderar-la a nivell de la recuperació, sinó de la transformació que hem de fer si o sí. No es tracta de recuperar-nos i tornar a l’antiga normalitat, sinó de transformar-nos i innovar. Barcelona té un ecosistema científic, tecnològic, universitari... que fa que estiguem especialment ben preparats. I vull recordar que als rànquings internacionals sortim com una de les ciutats millor posicionades.

En què creu que és pionera actualment Barcelona al món?

Se’ns reconeix internacionalment, per exemple, que som una de les ciutats que estem fent més per donar resposta a grans reptes com el canvi climàtic o l’habitatge. El nostre Pla Clima ha estat reconegut i premiat a Europa i el model de Superilla Barcelona es reconeix arreu del món com una de les solucions més interessants contra la contaminació.

La zona de baixes emissions, en canvi, no ha suposat un efecte “apreciable” en la reducció de la contaminació, segons l’Agència de Salut Pública.

És evident que la zona de baixes emissions s’havia de tirar endavant, perquè si no ara estaríem pitjor que com estem. Hem de pensar que hi ha

més de 500.000 desplaçaments de vehicles contaminants que no s’estan fent. Per tant, aquesta mesura s’havia de fer segur. I de fet, la prova és que Catalunya i Espanya l’estendran a tot el territori. Ara bé, que s’hagués de fer no vol dir que sigui suficient. Ho hem dit sempre. Necessitem moltes més coses. Hem de transformar l’espai públic i la mobilitat, i fer-ho no només en clau de ciutat, sinó també en clau metropolitana.

Fa dies avisava d’un 2022 complicat a causa de les obres. S’acabaran les Glòries, començarà la unió del tramvia, la superilla de l’Eixample... Està satisfeta amb el ritme que porta la transformació de la ciutat que vostè buscava?

Sempre voldries anar més de pressa, però imagini’s tot el que ens ha passat: la inestabilitat política del Procés, els atemptats, la pandèmia... I malgrat tot estem fent més habitatge públic que mai i estem impulsant totes aquestes obres que ara vostè citava. Aquesta ciutat no s’ha aturat i avui estem liderant la inversió social, la resposta al canvi climàtic, la reacció a la crisi de l’habitatge...

Pel que fa a l’habitatge, tem que el recurs de l’Estat contra la llei catalana del lloguer i la sortida de la

pandèmia portin un nou escenari d’augment de preus i, per tant, més exclusió?

Per descomptat. Em preocupa moltíssim. Som l’administració de tot l’estat que està fent més política d’habitatge. Hem fet una unitat que està intervenint per aturar milers de desnonaments; estem fent més habitatge públic que mai; s’estan fent cooperatives d’habitatge en sòl municipal; hem fet un operador metropolità de col·laboració públicoprivada perquè a més d’habitatge públic n’hi hagi de lloguer assequible... Estem fent tot el possible, a nivell municipal, però no és suficient perquè la legislació és sobretot catalana i estatal. Nosaltres estem apretant perquè el PSOE desbloquegi el que és un acord de govern a l’Estat i puguem fer una llei d’habitatge que, entre altres coses, ha de regular els preus del lloguer.

No era més fàcil no posar pals a les rodes a la llei catalana? Vostès també estan al govern espanyol.

Nosaltres ho vam dir públicament: érem contraris a posar aquest recurs. Segons el PSOE, els advocats de l’Estat els deien que era un imperatiu legal per una qüestió de competències. Davant d’això, nosaltres vam insistir que com a mínim no havíem ▶

“En el debat de l'aeroport no es pot anar amb ultimàtums”

◀ de demanar la suspensió de l'aplicació, i al final vam arribar a aquesta solució intermèdia. En tot cas, això és una qüestió conjuntural. Jo el que vull és una llei forta que empari la regulació dels lloguers i que aturi l'especulació.

L'habitatge era la seva gran bandera quan va arribar a l'Ajuntament i avui dia segueix sent un dels problemes més greus de Barcelona. Què pot dir a la ciutadania que tant ho pateix?

Jo li puc dir que tenim l'orgull de ser l'única ciutat de tot l'Estat que té una unitat antidesnonaments que n'ha aturat 10.000, que es diu ràpid, eh! Amb noms i cognoms, un a un. I precisament aprenent de l'experiència de moviments socials com la PAH. Som l'única ciutat de Catalunya i de tot l'Estat que ho ha fet, quan la competència en habitatge és exclusiva de la Generalitat. Durant aquests 6 anys hem estat sols, i tot i això no hem fet victimisme, sinó que no hem parat de treballar i d'innovar. Aquest any estem fent més de 2.300 habitatges públics a Barcelona. La Generalitat, 36. És només un exemple, però crec que molt clarificador. Com li deia abans, a nivell europeu se'ns reconeix aquest lideratge en polítiques d'habitatge.

Parlant d'Europa, vostè ha demanat que una part dels esperats fons europeus es destini als barris que més ho necessiten, com els de l'eix Besòs. Amb quins projectes concrets arribaran, però, aquests diners en aquests barris?

És una pregunta molt interessant i que nosaltres traslladem a la Generalitat i a l'Estat, que són els que gestionaran aquests fons. Jo el que li diré és que seria inacceptable que els fons europeus acabessin només en grans empreses. Per exemple, si volem que arribin a llocs com el Besòs, també s'han de destinar a la rehabilitació energètica d'edificis, però amb una mirada específica que no deixi fora precisament les finques dels barris més vulnerables que més ho necessiten. Per això també és molt important que es compti amb els ajuntaments per gestionar aquests fons, perquè coïncidem el territori al detall.

L'alcalde de Sant Adrià, Filo Cañete, es queixava en una entrevista amb el diari Línia a l'abril que Barcelona no es preocupa de la pobresa que hi ha a les seves fronteres. Deia que no veia “sensibilitat” de vostè al respecte. El pla de barris metropolitans que han plantejat fa poc és una resposta a aquestes demandes?

El primer que he de dir és que crec que els municipis del Besòs tenen tota la raó de queixar-se i de sentir-se

abandonats. De reivindicar que no s'ha comptat amb ells i que no s'ha invertit prou al Besòs. Això és un deute històric. Ara bé, també he de dir que Barcelona sí que té aquesta sensibilitat envers el Besòs, i per això hem dit que ara fa falta un pla de barris a escala metropolitana, perquè els diners que aporta Barcelona a l'AMB vagin on més es necessiten. No només, però sobretot als barris del Besòs. Ara cal que aquesta mirada també la tinguin la Generalitat i l'Estat.

El debat sobre aquesta mirada metropolitana i la necessitat de pensar Barcelona més enllà fins i tot de l'AMB cada cop agafa més força. Creu que des del seu govern s'estan fent prou passes decidides en aquest sentit? Li pregunto perquè també se li ha criticat un cert autarquisme com a capital.

Nosaltres tenim molt clar que la mirada ha de ser aquesta i que la ciutat real és metropolitana. Aquest pla de barris metropolitans que comentàvem ara mateix n'és només un exemple. Hem impulsat polítiques que no s'havien fet mai a l'àrea metropolitana amb aquesta mirada, com per exemple l'elèctrica municipal. Hem fet l'operador en l'àmbit de l'habitatge per

“Amb el PSC hi ha lleialtat i a ERC li vull agrair la seva estabilitat”

a tota l'àrea metropolitana. Aquest és el camí. I l'estem impulsant amb el procés de reflexió Barcelona Demà a escala de regió metropolitana. Ara falta, un cop més, que les administracions que després tenen més competències es creguin aquesta realitat metropolitana.

El president Aragonès ha parlat d'aquesta governança metropolitana en les seves primeres conferències públiques.

Però venim de l'herència de Convergència i Unió. Pujol va voler frenar l'àrea metropolitana perquè la veia com una amenaça, com un contrapoder, i encara avui patim les conseqüències d'aquella visió. L'AMB té unes competències molt limitades i una governança també limitada. Aragonès ha dit, efectivament, que està disposat a obrir aquest debat per reforçar una governança metropolitana que estigui a l'altura dels reptes que s'han d'entomar des d'aquest àmbit. I benvinguda sigui aquesta nova mirada.

Un element clau d'absoluta actualitat en tot aquest debat metropolitans és l'ampliació o no de l'aeroport. El seu posicionament i el de Jaume Collboni al respecte han estat diferents. Quina acabarà sent la posició de l'Ajuntament?

Nosaltres volem reduir les emissions i al mateix temps que es millori la nostra connectivitat. No volem renunciar a cap dels dos objectius. El plantejament inicial d'AENA crec que no compleix clarament això. A partir d'aquí, el que cal és diàleg i fugir de la confrontació política. I la nova Taula que s'ha convocat per parlar-ne és una bona via. Aquest debat ha començat enverinat per com s'ha plantejat d'entrada. No es pot anar amb ultimàtums com ha fet el senyor Lucena. I encara menys a través dels mitjans de comunicació. Cal més rigor i seriositat. Les administracions públiques han de liderar aquest debat i els operadors, com AENA, han d'estar al seu servei.

Ara que parlàvem de Jaume Collboni, com valora la seva relació amb ell?

És bona. Evidentment tenim discrepàncies. Liderem dues formacions diferents i, per tant, no sempre coincidim. Però parlem i arribem a acords, que és el que cal fer en política. Crec que al nostre govern hi ha lleialtat. Hem sabut gestionar les discrepàncies, tenint en compte també la proporció de regidors que té cada partit. I ho hem fet sempre des del diàleg i buscant els punts en comú. Com ho hem fet, per cert, també amb l'oposició i especialment amb ERC, com a soci preferent, a qui vull agrair l'estabilitat i els grans acords als quals hem arribat.

Collboni ja ha dit que es veu alcalde d'aquí a dos anys. Vostè encara no ha aclarit si es tornarà a presentar o no, i segur que no ho farà en aquesta entrevista.

Jo el que li puc dir és que estic molt il·lusionada. Ara mateix per a mi és un moment bonic, perquè, malgrat les dificultats que hem d'entomar, després de tota la feina de 6 anys que hem fet per reorientar el model de ciutat i per canviar l'agenda de prioritats es comencen a veure els resultats. Per això jo ara estic sobretot il·lusionada per treballar amb cos i ànima durant els pròxims dos anys perquè tot aquest esforç s'evidenciï en fruits concrets. També li puc dir, categòricament, que el meu compromís és amb Barcelona i que no estic pensant a fer altres coses.

Perdre de la primera línia persones com Joan Subirats la poden influir en la seva decisió de presentar-se o no a la reelecció?

[Sospira]. No, perquè tot el grup de Barcelona en Comú és excepcional. ■

– Encara no pot dir si es tornarà a presentar a les eleccions?

– Jo el que li puc dir és que ara mateix estic molt il·lusionada. I que el meu compromís és amb Barcelona. Categòricament. No estic pensant a fer altres coses.

Smart, tech, hub, lab, networking, renting, freelancers, influencers, riders... George Orwell, a la seva novel·la 1984, va crear el concepte de “nova parla”. L'escriptor britànic assenyalava una forma d'utilitzar el llenguatge que eliminava els matisos i que feia que tota crítica desaparegués dels idiomes. Amb la profusió de vocabulari que la revolució tecnològica ha generat, estem davant del mateix exercici: tot el que és tecnològic és lluminós, sense contradiccions, i sovint s'abusa dels conceptes abans citats per no afrontar la realitat més crua. Fins i tot els ajuntaments metropolitans s'han apuntat a aquesta moda i tenen els seus centres d'innovació amb noms llustrosos. Mollet Hub, el Citilab de Cornellà, el 22@, L'H 6.0...

En gran part són espais amb una funcionalitat ambigua, desconnectats de la vida veïnal. El cas del 22@ és paradigmàtic. “Havia de portar progrés i feina al Poblenou, però no tinc cap amic del barri treballant en empreses del 22@. En canvi, en tinc desenes que els han desplaçat laboralment i residencialment”, explica el doctor en Geografia de la UAB Joan Sales.

Més enllà d'això, és cert que les noves tecnologies estan produint avenços. Malauradament, les millores han anat diluint-se i cada cop és més difícil no fixar-se en la cara B de la revolució digital. Una versió on habiten els monstres.

ESTAFA O REVOLUCIÓ?

Corria l'any 2005 quan Steve Jobs va dur a terme el seu famós discurs a la graduació d'Stanford. El creador d'Apple no va parlar de tecnologia en el quart d'hora que va passar a la tarima, però el seu discurs entronca a la perfecció amb la mentalitat de l'era tecnològica que vivim. “El vostre temps és limitat, així que no el malgasteu vivint la vida d'un altre. No deixeu que el soroll de les opinions dels altres ofeguin la vostra veu interior”. Poques vegades s'havia sentit un empresari milionari parlant així: com un clergue. Jobs va fer creure al món que les empreses tecnològiques i els seus líders volien canviar la història i el sector es va impregnar d'aquella música. Tot havia de canviar. Tot el que era vell havia de morir. Va ser així?

L'escriptora de la revista The New Yorker Jia Tolentino afirmava en el seu article *La història d'una generació en set estafes* que “els ciutadans estan farts del model de negoci d'èxit de l'era *millennial*, que consisteix a desmantellar estructures socials per extreure beneficis de qualsevol lloc que encara es pugui explotar”. És referia a l'economia de plataformes generada per empreses com Uber, Airbnb o Amazon. Segons escrivia, totes aquestes companyies funcionen de la mateixa manera: “Mantenen els seus preus artificialment baixos per fer-se amb el mercat, però arribats a aquest punt, els preus puguen i els sous dels que treballen amb aques-

Alguns càlculs afirmen que més de la meitat dels repartidors de Glovo i Deliveroo treballen amb comptes rellogats. Foto: Pere Francesch/ACN

El somni tecnològic produeix monstres

Tot i que en un primer moment les noves tecnologies eren vistes com una via per canviar el món i fer-lo més igualitari, amb el pas del temps i la implantació de l'anomenada economia de plataformes s'ha pogut veure la precarització laboral i social que aquesta revolució tècnica comporta

tes plataformes acaben baixant”. “És un model de negoci basat a esquivar les regulacions, eliminar les proteccions, rebutjar responsabilitats i apropiant-se de la quantitat més gran de diners possible de les mans d'aquells que fan la feina física”, sentenciava Tolentino.

TAXI VS. UBER

Semblaria que Taxi Project 2.0 i Tolentino es coneixen perquè les seves anàlisis són similars. Aquesta plataforma va néixer arran de

les lluites que els taxistes metropolitans han mantingut amb empreses com Cabify, Uber o FreeNow. “Hem estudiat el que ha passat en altres ciutats com Los Angeles o San Francisco, on Uber està molt implantat i que són l'exemple que llocs com Madrid podrien seguir”, explica l'integrant del col·lectiu, extaxista i membre d'Élite Taxi Alberto Álvarez. Segons l'estudi que esmenta, els preus de les carreres de taxi en aquestes ciutats puguen brusca-

ment a primera hora i a la mitjanit. A la vegada, en les rutes a l'aeroport que aquestes apps controlen, per norma les tarifes són cinc vegades més cares que les d'un taxi normal. “Els preus són volàtils i els clients no poden preveure quan pagaran pel servei”, diu Álvarez.

Les dues ciutats exemplifiquen el que podria haver passat a la capital catalana. “La lluita dels taxistes i una administració més sensible amb la qüestió han fet que a Barcelona aplicacions com Uber

tinguin poc pes”, afirma l'extaxista. “Si als 10.000 taxistes que hi ha s'haguessin afegit 6.000 vehicles més de VTC, hauria passat com a Nova York, que està totalment col·lapsada i ha vist augmentar la contaminació”, critica Álvarez.

Per últim, Álvarez denuncia que aquestes empreses han dut a terme estratègies de baixos preus per fer-se amb tot el mercat. “És el que s'anomena preus predadors i va en contra de la competència”, argumenta.

Tecnoganyadors

● No per a tothom l'arribada del món tecnològic ha suposat una xarxa. La Marta treballava en un *coworking* al barri barceloní de Gràcia quan va arribar la pandèmia. La seva feina com a consultora en una empresa que col·labora amb ONGs i institucions internacionals està ben remunerada i les condicions laborals són immillorables. "El dia del teu aniversari pots fer festa i quan vaig tenir la criatura em van donar tota mena de facilitats", explica.

Físicament, la companyia no té seu. Bé, la seu és allà on hi hagi una

néixer amb figures com el fundador de Facebook, Mark Zuckerberg, o el de Google, Larry Page, no deixen de ser un recanvi generacional del poder tradicional. Homes blancs de mitjana edat que no han construït un món més just tal com prometien. El cas de Zuckerberg és clar: la seva xarxa social, que es venia com l'eina per trencar barreres entre persones, s'ha acabat convertint en una plataforma que aprofundeix l'esclletxa entre els que pensen de maneres diferents i ha estat utilitzada per règims totalitaris com el de Myanmar.

La revolució tecnològica ha creat una nova classe intel·lectual que té unes condicions de feina molt bones i viu on vol, perquè no té un lloc de treball físic

connexió a internet suficientment bona per fer les reunions *online*.

Després del confinament, ella i la seva parella van decidir canviar els seus plans de vida. Amb el nen acabat de néixer van traslladar-se a les Illes Balears a finals d'abril per així poder estar més tranquils. El canvi va ser possible pel tipus de feina que la Marta té. Un botiguer o un repartidor no pot ni plantejar-s'ho.

Són les noves elits intel·lectuals que Alessandro Baricco defineix al seu llibre *The Game*. Persones que han entès millor que ningú el món nou que arriba.

Tot i això, en aquest cas també hi ha una cara B. Les noves elits que van

A Catalunya, l'exemple d'Oscar Pierre, el fundador de Glovo, explica a la perfecció com són aquestes noves elits. El jove, que voreja la trentena, presumeix de fer de repartidor almenys un dia al mes. Amb tot, en cap cas ha assumit els desajustos que el seu model de negoci genera. "El que cobren els *riders* és més que correcte", ha afirmat l'empresari en diverses entrevistes. En d'altres ha assegurat que els sindicats volen que tothom tingui un contracte laboral perquè així fan negoci. A més, Pierre, fill d'una família amb diners, també exemplifica la nova ètica dels gurus tecnològics: "Treballa mentre altres dormen i viu el que altres somien", proclama.

RIDERS 'VS.' GLOVO

La desregularització del sector del taxi a Barcelona va ser una broma en comparació amb el que va passar en el món dels repartidors. Els taxistes van poder parar el cop, però en el cas dels anomenats *riders*, durant anys la manca de normativa va ser absoluta.

"A través d'un llenguatge ple de paraules angleses s'hi amaga una explotació digna del segle XIX", afirma Dani Gutiérrez de Riders x Derechos. Ell va començar a treballar amb Deliveroo i quan el van desconnectar —eufemisme d'acomiarar en el món *ruider*— va repartir per a Glovo.

Al principi estava il·lusionat amb la nova feina, però a poc a poc es va desencantar. Segons explica, durant els primers mesos la quantitat de feina era alta, però a mesura que anava transcorrent el temps l'aplicació cada vegada li'n donava menys. El volum de repartiments el determina un algorisme, és a dir, un programa informàtic al qual, fins que no entri en vigor l'anomenada Llei *ruider*, només hi té accés l'empresa. "L'algorisme és una estafa, ja que t'enganxen perquè treballis molt al principi i després, quan baixa la feina, acabis marxant pel teu propi peu", diu. "Aquestes empreses

volent tenir molt recanvi de treballadors", afirma Gutiérrez. Per a ell, viure com a *ruider* és insostenible, perquè si no treballes 90 hores setmanals, sense pagar impostos i benzina "amb prou feines arribes als 1.000 euros mensuals". És per aquest motiu que, en paraules de l'integran de Riders x Derechos, a l'empresa "li va perfecte" tenir treballadors com el Pujan, un jove de 22 anys d'origen nepalès que va morir atropellat el 25 de maig del 2019 mentre repartia per a Glovo. Ell, com tants altres *riders*, no tenia papers i llogava un compte de Glovo a una altra persona amb la situació regularitzada a la qual li pagava el 50% del que guanyava. "Es calcula que la meitat dels comptes estan rellogats", denuncia Gutiérrez.

Amb la nova llei, tots els falsos autònoms de Glovo o Deliveroo passaran a ser treballadors, però segons considera Gutiérrez, "aquestes empreses han fet un negoci milionari saltant-se la llei i ara que han de pagar impostos es troben en una posició avantatjosa".

CARTERS 'VS.' AMAZON

"Des de fa 10 anys la feina s'ha anat precaritzant", explica el carter i delegat sindical de la CGT Albert Marín. Afegeix que "s'ha pro-

"Amb Glovo i Deliveroo, si no treballes 90 hores a la setmana amb prou feines pots aconseguir 1.000 euros mensuals i, a més, després has de pagar impostos i la benzina"

"L'economia de plataforma és un model de negoci que es basa a esquivar les regulacions, eliminar les proteccions i rebutjar les responsabilitats"

duït una espècie d'*amazonització* de les condicions laborals, sobretot en els centres logístics". Ell i diversos companys de la regió metropolitana fa mesos que estan portant a terme una lluita per reclamar una millora laboral a Correus. Tot i que Marín creu que no es pot explicar la precarització només per l'arribada d'Amazon, considera que és un factor clau.

"Correus prioritza el repartiment de productes d'Amazon o d'Alibaba... Molts dies ens diuen: 'Avui només surt paqueteria'", relata el carter. "No pot ser que es prioritzi un paquet d'Amazon a una carta del metge", es lamenta. Això acaba produint una sobrecàrrega de feina per als carters. "Un company ha estat suspès un dia de feina i sou per no entregar un paquet d'Amazon", denuncia.

El de la CGT té clar que Correus, amb una forta implantació territorial, podria competir amb Amazon i no comprèn per què ha arribat a aquesta situació de vassallatge. "S'han imposat les lògiques privades al sector públic", lamenta. Amb tot, Marín també fa un exercici d'autocrítica: "Com a ciutadà, em costa d'entendre que a algú li vagi la vida rebre un producte en menys de 24 hores".

LLOGATERS 'VS.' AIRBNB

En els anuncis d'Airbnb hi apareixen veïns enumerant els beneficis de llogar habitacions de casa seva amb l'*app*. Aquesta idea de proximitat que l'empresa intenta vendre està molt allunyada del que a ulls de Rodrigo Martínez, portaveu del Sindicat de Llogateres, passa de debò. "Les dades demostren que la meitat dels pisos pujats a la plataforma estan en mans de 300 propietaris que no ho fan per completar el sou". Així mateix, diversos estudis indiquen que el problema dels preus dels pisos a l'àrea metropolitana està directament relacionat amb l'aparició d'aquesta empresa. "L'activitat d'Airbnb fa que els lloguers i la compra pugin de preu", sentència Martínez.

Es pot vendre amb molts noms, però en realitat aquestes empreses, sota l'aura tecnològica, fan el mateix de sempre. No són *riders* sinó repartidors, no són *freelancers* sinó treballadors autònoms, no és *renting* sinó lloguer, no són *apps* sinó empreses. Coses de tota la vida.

Un reportatge d'Albert Alexandre

Horta es prepara per a l'enderrocament de les cases de les Bugaderes. Des de l'Associació de Veïns creuen que pot ser en qualsevol moment, raó per la qual han convocat una concentració per quan arribin les excavadores.

Desallotgen tres finques del Carmel per risc d'enfonsament

» Són un edifici del carrer Sigüenza i dos del passatge Sigüenza
» El risc venia de les tres finques del passatge que s'enderrocaran

HABITATGE ▶ L'Ajuntament va desallotjar el 12 de juliol tres finques de la zona del passatge Sigüenza –la del carrer Sigüenza número 91 i les dels números 91 i 101 del mateix passatge– després de constatar que les tres finques d'aquest passatge situades als números 93, 95 i 97-99, que van ser desallotjades l'estiu del 2020, s'hauran d'enderrocar de forma urgent. Feia pocs dies s'havia anunciat que l'enderroc s'ajornava pel perill que suposava per a les altres 19 finques del mateix carrer. El desallotjament, que va afectar una vintena de persones, es va fer per minimitzar qualsevol risc en cas d'enfonsament dels números 93, 95 i 97-99.

“L'Ajuntament ens va avisar del desallotjament quan ja s'havia produït. Deien que hi havia un risc d'esfondrament imminent en el número 95”, va explicar la presidenta de l'Associació de Veïns del Carmel, Montserrat Montero.

Al passatge Sigüenza s'enderrocaran tres finques. Foto: Twitter (@zanartuvdg)

També va indicar que el dimarts 13 de juliol estava prevista una reunió entre els veïns i el districte en la qual sabrien quin serà el futur dels edificis desallotjats i els que encara estan habitats. “Què passarà amb totes les finques? N'hi ha un total de 22 d'afectades”, va afegir Montero hores abans de la trobada.

PLA URBANÍSTIC DEL 2010

Montero, d'altra banda, també considera que, si hi ha un perill per a totes les finques, s'hauria de treure la pols al pla urbanístic del 2010 i executar-lo. La idea d'aquest és convertir els actuals edificis en nous habitatges protegits destinats a allotjar els mateixos veïns.

Possible ajornament del Porta a Porta a Horta

RECICLATGE ▶ La implantació del sistema de recollida de residus Porta a Porta podria ajornar-se a Horta, segons va anunciar el passat 17 de juny el regidor d'Emergència Climàtica i Transició Ecològica, Eloi Badia, en una entrevista a *beteve*. El govern municipal vol assentar primer el model a Sant Andreu, que ha començat amb polèmica, i després fer al pas a Horta i Sant Antoni.

La implantació d'aquest sistema ha provocat a Sant Andreu queixes veïnals des del primer dia i només en la primera set-

mana d'implantació ja es van produir dues protestes en contra. És per aquesta raó que des de l'Associació de Veïns d'Horta han demanat al Districte informació sobre quines mesures prendrà perquè no es produeixin a Horta les “imperfeccions” de Sant Andreu. “Estem esperant una resposta per decidir si acceptem el Porta a Porta o no”, diu el seu president, Mokhtar Ayouni. “Estem a favor de la protecció del medi ambient sempre que es faci amb un sistema factible”, afegeix.

La contaminació és un “problema greu” al districte

La contaminació de l'aire, lluny de resoldre's. Foto: Nazaret Romero/ACN

CONTAMINACIÓ ▶ Barcelona té una assignatura pendent amb el medi ambient. La qualitat de l'aire vinculat a la contaminació “és un problema greu”, sobretot als districtes Horta-Guinardó, Ciutat Vella o Sants-Montjuïc. Aquesta és una de les conclusions a les quals ha arribat l'estudi 'xAire' realitzat per investigadors de la Universitat de Barcelona (UB), l'ISGlobal i l'empresa 4Sfera. La investigació també ha alertat que Barcelona ha registrat valors de diòxid de nitrogen (NO2) superiors als lí-

mits establerts per les directrius europees i les de l'Organització Mundial de la Salut (OMS). Mentre aquestes posen com a límit els 40 micrograms per metre cúbic, la mitjana anual de la ciutat sobrepasa els 49 micrograms per metre cúbic.

Això no és tot. L'estudi, que es va dur a terme a partir de 1.650 alumnes i familiars de 18 centres educatius, ha revelat una altra realitat preocupant: més d'un 5% de les mostres obtingudes dupliquen el valor de 40 micrograms de NO2 per metre cúbic.

Foto: Adrian Cunningham

Vespres de Jazz s'acomiada amb un concert de gran nivell

MÚSICA ▶ La XIII temporada dels Vespres de Jazz que organitza els Lluïsos d'Horta va celebrar el seu últim concert el passat 3 de juliol a la parròquia Sant Joan d'Horta amb la sessió 'NYC-BCN Swing Reunion'. L'estrella de la vetllada va ser el músic australià Adrian Cunningham, que es va trobar amb els músics locals Dani Alonso, Gerard Nieto, Queralt Camps i Martí Elies. Tots junts van oferir

un ampli repertori musical, que va anar des de l'Early Jazz fins a l'explosiu so de bandes dels carrers de New Orleans. Aquests estils diversos del món del jazz es poden escoltar en els darrers treballs de Cunningham.

El concert no es va celebrar amb l'habitual copa de cava, ja que es va prioritzar la seguretat de tothom respectant les mesures sanitàries i limitant l'aforament a 175 espectadors.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Crisi | Només el 40% de comerços han rebut ajudes

La Fundació Barcelona Comerç ha denunciat que només el 40% dels comerciants de la ciutat han pogut accedir a algun tipus d'ajuda o subvenció per mitigar els efectes de la crisi provocada per la pandèmia.

Ajornat el pacte de l'ampliació dels horaris comercials

CALENDARI ▶ Era un acord històric, però la manca de consensos entre els sindicats i la patronal han fet que l'Ajuntament ajornés fa uns dies l'aprovació de l'ampliació de l'obertura comercial que s'havia d'aprovar en el Ple Municipal del 22 de juny i que contemplava l'obertura en diumenges i festius entre els mesos de maig i setembre a partir de l'any que ve.

La regidora de Comerç, Montserrat Ballarín, aposta ara perquè sigui la Generalitat la que prorrogui la regulació que té Barcelona com a municipi turístic en el marc de la Llei de Comerç de Catalunya, que estableix els horaris i els dies que poden obrir els comerços. Actualment es poden obrir tres diumenges al maig i dos a l'octubre. Aquesta regulació caducarà el pròxim 3 d'agost, coincidint amb el quart aniversari de l'aprovació de la llei.

“La caducitat implicaria que entraria en vigor la normativa espanyola, que sense

Façana d'una botiga al Portal de l'Àngel. Foto: Joan Tomàs/ACN

una restricció de la Generalitat, permetria l'obertura dels establiments comercials els 365 dies de l'any. Un fet que no seria desitjable”, assegurava Ballarín. Per tal d'evitar-ho, l'Ajuntament ha presentat una pròrroga fins al 31 de desembre, que serviria de preàmbul fins que s'aprovi el nou règim acordat amb Barcelona Oberta i Barcelona Comerç.

CRÍTQUES DE L'OPOSICIÓ

L'oposició, per la seva banda, va carregar durament contra aquesta decisió. La portaveu de Junts per Catalunya, Elsa Artadi, ho va qualificar de “nyap” i va demanar l'aprovació de l'acord del passat 31 de maig. Esquerra es va mostrar perplexa per la decisió i crítica que la pressió passi a la Generalitat. La resta de formacions també van en la mateixa línia.

Colau manté la subvenció del 75% per als llums de Nadal

CAMPANYA NADALENCA ▶ L'Ajuntament ha aprovat que, per segon any consecutiu i de manera excepcional a causa de la situació econòmica, les subvencions als eixos comercials per a la contractació de la il·luminació del pròxim Nadal es mantingui fins al 75% del cost, en comptes del 50% habitual. El pressupost en il·luminació per a la pròxima campanya de Nadal passa d'1,6 milions d'euros a una mica més de 2,3 milions.

El consistori assegura que té la convicció que la il·luminació

nadalenca ha de ser “una eina clau per contribuir a la recuperació del teixit comercial de la ciutat” durant les festes nadalenes i, especialment, del comerç del centre de la ciutat.

Després de l'anunci, la Fundació Barcelona Comerç i Barcelona Oberta es van mostrar satisfetes. En un comunicat, van indicar que els comerciants pateixen “fortes dificultats econòmiques” i estan “molt perjudicats” per l'impacte de la pandèmia, i en molts casos no podien fer front al cost de les llums nadalenes.

La il·luminació nadalenca de l'any passat. Foto: Cillian Shields/ACN

**OXIGEN PER
A L'ÍNDIA**

**NECESSITEM EL TEU
SUPORT PER ACONSEGUIR
UN GENERADOR D'OXIGEN.**

Aquesta pandèmia no acaba fins que tothom estigui fora de perill.

DONA

fundacionvicenteferrer.org

900 111 300

Vicente Ferrer

Transforma la societat en humanitat

#SOSCovidIndia

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Més productes de proximitat i ecològics als mercats

Foto: Ajuntament

Alimentació

Sis mercats de la ciutat (Concepció, Llibertat, Sarrià, Ninot, Sants i Horta) van posar en marxa, a finals de juny, la prova pilot del programa *Comerç Verd*. Es tracta d'una iniciativa que dona prioritat i espai als productes ecològics i de proximitat i que el pròxim mes de setembre s'aplicarà a tots els mercats de Barcelona.

La campanya és una de les iniciatives

del programa de Barcelona Capital Mundial de l'Alimentació Sostenible 2021 i vol suposar un salt qualitatiu, tant en el volum d'aliments locals, ecològics, de petits productors, de pagès o de llotja que es consumeixen a la ciutat com en la possibilitat que els veïns, primer d'aquests sis equipaments i més endavant de tota la ciutat, hi tinguin accés.

Comerç Verd és un projecte impulsat per l'Institut Municipal de Mercats de

Barcelona (IMMB), el Comissionat d'Economia Social i Solidària i Política Alimentària de l'Ajuntament i la Federació de Mercats Municipals (FEMM), que agrupa les entitats de comerciants dels mercats municipals.

Els orígens del projecte es remunten al 2019, però no ha estat fins ara que comença la seva fase operativa. La iniciativa, segons expliquen els seus impulsors, és "de present i de futur", ja que "accentua el ca-

ràcter dels paradistes dels mercats municipals com a prescriptors i persones de confiança dels clients" i té tres objectius: remarcar la diferenciació dels establiments dels mercats gràcies a la qualitat dels seus

'Comerç Verd' ha engegat amb una prova pilot a sis mercats, però el setembre arribarà a tota la ciutat

productes, lluitar contra la reducció d'emissions i facilitar la viabilitat de l'agricultura i la ramaderia local i sostenible.

COM FUNCIONA?

Qualsevol establiment de la ciutat podrà ser Comerç Verd o tenir un Racó de Comerç Verd, en funció del nombre de referències o del percentatge de productes locals i ecològics disponibles que ofereixi als seus clients.

Per aconseguir-ho, s'han definit tres criteris principals relacionats amb l'alimentació sostenible: que el producte sigui local, és a dir, fet a Catalunya (evitant desplaçaments llargs), que sigui ecològic, amb el certificat del Consell Català de la Producció Agrària Ecològica (CCPAE) i que sigui comprat directament a un pagès.

'Re-connectant': el programa per digitalitzar les botigues de barri

Tecnologia

Un dels reptes principals que afronten les botigues de barri és el de la digitalització. Tenir presència tant a internet com a les xarxes socials és bàsic i, per això, ha nascut *Re-connectant*, un programa impulsat per l'Ajuntament i que té la col·laboració d'Endesa.

Les línies mestres de *Re-connectant* es van presentar a principis del mes passat i faran que 400 botigues de barri de diferents punts de la ciutat s'adhereixin al projecte, cosa que els permetrà elaborar i implementar un pla digital a mida (en funció del sector del qual formin part), gràcies a l'assessorament que rebran per

part d'un equip de professionals experts en màrqueting i comunicació en línia.

Fins ara, ja s'han beneficiat del programa més de 120 comerços. En una primera fase, s'analitza la salut digital del comerç (la seva presència a internet, l'estratègia de comunicació i màrqueting, l'ús de canals de venda electrònica, la digitalització dels processos de gestió i les possibilitats de millora), mentre que en la segona fase es crea el pla de digitalització a mida segons els resultats de la diagnosi inicial.

A més, els comerços participants reben formació pel que fa a configuració, revisió i millora del web i perfils de xarxes socials, posicionament en motors de cerca en línia i venda i butlletins electrònics.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

Una campanya anima a recuperar el centre de la ciutat

Reactivació

Recuperar l'activitat comercial al centre, que com ha passat a la resta de la ciutat ha patit i pateix els efectes de la pandèmia, és l'objectiu de la campanya *Barcelona x tu. Tu x Barcelona*, una iniciativa que s'ha posat en marxa de forma conjunta per part de l'Ajuntament, el Departament d'Empresa i Treball de la Generalitat, Turisme de Barcelona i Barcelona Oberta, l'organisme que aglutina bona part dels eixos comercials d'aquesta part de la ciutat. La campanya va engegar a mitjans de juny i s'allargarà fins a finals d'aquest mes.

A una vintena de llocs del centre de la ciutat s'han col·locat il·lustracions i codis QR (i també grans lones, en punts emblemàtics com la Via Laietana), que un cop

es llegeixen amb el telèfon mòbil permeten que els veïns i els compradors descobreixin els comerços, els hotels i els establiments de restauració.

A partir d'aquí, els usuaris poden gaudir amb un joc, a l'estil gimcana, que els farà interactuar amb les diferents il·lustracions (amb un itinerari, que els farà anar d'un lloc a un altre) a la vegada que passen i fan les seves compres.

I és que tota aquesta zona sempre ha estat un punt neuràlgic de Barcelona, un lloc de trobada i un indret dinàmic, que a més encurioseix i atreu, no només veïns d'altres barris, sinó també gent que hi arriba de la resta del món. La iniciativa, doncs, vol recuperar la constant ebullició que hi havia fa poc més d'un any i mig. Per això s'ha triat el nom *Barcelona x tu. Tu x*

Barcelona, que apel·la al record col·lectiu i a la il·lusió que fa retrobar aquests espais, ajudant-los també perquè puguin renèixer després d'haver hagut d'afrontar una situació sanitària complicada de la qual sembla que comencem a sortir-ne.

PLA DE REACTIVACIÓ

La iniciativa forma part del Pla de Reactivació del Comerç que l'Ajuntament va posar en marxa fa un any per ajudar el sector a parar el primer cop de les conseqüències econòmiques de la pandèmia.

La campanya també s'inclou en l'Agenda 20/21 de la Generalitat, que vol servir per determinar les polítiques públiques en matèria de comerç, així com la gestió privada de les entitats i diferents operadors per afrontar els reptes de futur del sector.

EN PRIMERA PERSONA

“Mai vendré un producte que el client no necessiti”

Morgran Infants

Botiga de roba i moda infantil (Sants-Badal)

L'Amapola Granja s'ha dedicat tota la vida a la confecció. Fa gairebé 21 anys, però, va decidir deixar de treballar per a altres empreses i va posar en marxa el seu propi negoci. “Al principi només era taller, però veient que la gent picava a la porta i em preguntava si venia també al detall, vaig obrir la botiga”, diu.

Què hi trobem a Morgran que no hi hagi a grans cadenes?

Un tracte personalitzat. Per a nosaltres, el que necessiti la clientela és clau. No vendré mai coses que no necessiti, m'estimo més no vendre-ho. A més, ens adaptem al que ens demanen i treballem només amb producte nostre. Tot el que oferim és artesanal, fet a mida i personalitzat. Som l'única botiga de Barcelona que ho fa amb teixits naturals. El més important és que els clients ens recordin amb *carinyo*.

20 anys és un període molt llarg. Quin és el secret per haver arribat fins aquí?

Hem hagut de superar la crisi de l'euro, la immobiliària, la Covid... No hi ha secret, simplement és la feina ben feta, estar satisfeta i que t'agradi el que fas. És una gran sort poder venir cada dia a l'Amapola Azul, que és la meua marca. Soc una privilegiada.

Quins reptes planteja el futur?

Avui, per molt que tinguem botiga física, cal ser a les xarxes, i ja hi som. El boca a boca en funciona molt bé, però el món virtual és bàsic per créixer.

Foto: Blanca Blay/ACN

El petit comerç ja té un llibre que l'homenatja

Foto: Ajuntament

Reconeixement

Tothom ha posat el seu granet de sorra per lluitar contra la pandèmia, i el sector del comerç no ha estat cap excepció. Aquesta lluita es recull a *Comerç de Barcelona. Sempre a prop*, un llibre que repassa les vivències per les quals han passat els professionals del sector i recorda els diferents moments viscuts des del març de l'any passat. Els textos del llibre són de l'escriptor Rafael Pradas i estan acompanyats de fotografies de Paola de Grenet, Edu Bayer i Isaac Planella, entre altres.

Durant l'acte de presentació, celebrat el dia 21 del mes passat, el primer tinent d'alcaldia, Jaume Collboni, va remarcar

que “els últims mesos han estat el millor exemple de com la solidaritat, la tenacitat i la resiliència poden actuar com a palanca de canvi, i els comerciants i restauradors són un exemple i un model en el qual la ciutat s'emmiralla”.

El llibre s'estructura en quatre apartats. Aborda l'arribada inesperada del virus i les primeres accions que es van impulsar per fer-hi front; parla de la relació de la ciutat amb el comerç, un sector clau des de fa segles; tracta la difícilíssima situació que els negocis han viscut i viuen; i fa una mirada cap al futur, posant èmfasi en els reptes que cal afrontar.

El llibre es distribuirà entre els equipaments i comerços de la ciutat, i es pot consultar al web barcelona.cat/comerc.

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

Ca n'Artés: l'hostal medieval que resisteix a Nou Barris

NOU BARRIS/ La casa Ca n'Artés sobreviu al pas del temps com un vestigi del passat rural de Nou Barris. Aquest edifici medieval –situat a pocs metres de la plaça Virrei Amat– forma part del conjunt històric de Santa Eulàlia de Vilapicina, un petit nucli de població rural que es va originar al segle XI al voltant d'una antiga ermita. Flanquejada per grans hectàrees de conreus, Ca n'Artés va ser un lloc de pas important de l'època, ja que en aquest punt es creuaven els camins de Sant Iscle i d'Horta. Aquesta ubicació estratègica va convertir la casa en un hostal per a viatgers que va estar en funcionament almenys fins al segle XV.

Com indica el seu nom, aquest emblemàtic edifici va ser propietat del mossèn Pere d'Artés, un religiós que va

La casa va ser fins al segle XV un hostal per a viatgers per la seva ubicació en un lloc de pas entre Sant Iscle i Horta

ostentar càrrecs importants a les corts de Joan I i Martí l'Humà. Artés era un amant de les arts i de la cultura i per això es va erigir en una de les figures protectores de grans noms de la vida cultural de l'època, com per exemple dels escriptors Guillem de Copons i Francesc Ei-

Foto: Ajuntament

ximenis, que li van dedicar algunes de les seves obres.

CONJUNT HISTÒRIC PROTEGIT

Un dels aspectes més destacables de Ca n'Artés és la seva arquitectura. La casa encara conserva elements originaris de l'època medieval, com la porta d'arc de mig punt al centre de la façana principal i una de les finestres amb un arc apuntat. Actualment, l'e-

difici està dividit en tres parts: la primera és el local del forn, amb un habitatge al primer pis; la segona és un altre local que coincideix amb la porta principal i comprèn l'única finestra de la part baixa; i la tercera és un primer pis amb entrada per una escala lateral.

La construcció forma part del Catàleg del patrimoni arquitectònic de la ciutat de Barcelona i està catalogada com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL). Dins del conjunt

protegit també hi figura el santuari de Santa Eulàlia de Vilapicina, una capella construïda el 1782 i restaurada el 2004, però que s'erigeix sobre un temple preromànic dedicat a Santa Eulàlia que data almenys del segle X. La històrica capella va resultar molt danyada durant la Guerra Civil espanyola, quan va ser utilitzada com un magatzem i després abandonada. No es va poder recuperar fins a finals dels anys 60.

Plus Ultra: el barri amb aires de poble situat al cor de la Marina

SANTS – MONTJUÏC/ El barri Plus Ultra és una grata excepció dins de Barcelona. Situat al cor de la Marina i flanquejat per la muntanya de Montjuïc, aquest grup de petites cases adossades va néixer cap als anys vint, quan la zona encara estava envoltada de camps de cultiu. Gairebé 100 anys després, el barri s'ha convertit en un reducte que resisteix a la important expansió que ha viscut la zona en les últimes dècades, mantenint el seu esperit original.

Anomenada inicialment Camp de Port, aquesta urbanització –constituïda per petites cases adossades d'una o dues plantes– va adoptar a finals dels anys vint el nom de Plus Ultra en record de l'hidroavió de l'aeronàutica militar espanyola que va fer el primer vol transatlàntic entre Europa i Amèrica.

El barri va tenir escoles i les seves pròpies botigues, com la Bodega Penya de l'any 1927, que va iniciar la celebració de la Festa Major del barri, la Trepitjada del raïm, que té lloc al mes de setembre en record de les vinyes que hi havia hagut en aquest indret.

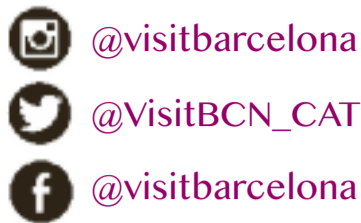
Foto: Aj.

Un gran viatge a l'antic Egipte sense moure't d'aquí

EIXAMPLE/ El Museu Egipci de Barcelona proposa al visitant un petit viatge en el temps a l'edat dels faraons amb una valuosa col·lecció de més de mil peces amb obres imponents, com l'estàtua de Ramsès III, algunes mòmies i centenars d'objectes, com joies o esteles funeràries. Obert al públic l'any 1994, la història del Museu –que va ser el primer de temàtica faraònica inaugurat a Espanya– està íntimament lligada a la figura del seu promotor, Jordi Clos Llobart, president d'una important cadena hotelera i gran apassionat d'Egipte.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

El parc del Guinardó, un gran pulmó verd en plena ciutat

Foto: Ajuntament

HORTA – GUINARDÓ/ Escapar del tràfec i el soroll de la gran ciutat és possible sense haver d'allunyar-se gaire del centre. A la popular plaça del Nen de la Rutlla, al barri del Guinardó, a prop de l'Hospital de Sant Pau, s'obre pas un gran pulmó verd per a molta gent desconegut. El parc del Guinardó data del 1918 i actualment s'ha convertit en una de les zones verdes més grans de Barcelona.

Ubicat en uns terrenys que antigament s'havien destinat principalment a ús agrícola, aquest espai s'enfila turó amunt a través d'un sistema de terrasses que conviden el passejant a evadir-se del context urbà i a endinsar-se en un veritable bosc frondós. El parc està dividit en tres zones ben diferenciades: la part inferior correspon a un parc urbà; la mitjana,

a uns jardins històrics; i la superior, a un bosc forestal que sorprèn enmig de la ciutat.

El parc històric es va dissenyar l'any 1918, amb un projecte a càrrec dels arquitectes paisatgistes Jean-Claude Nicolas Forestier i Nicolau M. Rubió i Tudurí, que van projectar uns jardins mediterranis i classicistes que donaven especial protagonisme a l'aigua, que corre per diferents fonts, canals i petites piscines. D'aquesta manera es va generar un sistema de terrasses travessades per un torrent canalitzat amb estanys i salts d'aigua.

A la part de dalt de l'espai, el paisatge està dominat per la vegetació forestal, amb pins, cedres i alzines. Els camins costeruts que s'entrecreuen condueixen al Mirador de la Mitja Lluna, des d'on es poden contemplar unes vistes privilegiades de la ciutat.

OBRES ARTÍSTIQUES AMAGADES

Aquest gran pulmó verd, però, també amaga diverses obres artístiques que val la pena conèixer. Una de les principals atraccions es troba just a la mateixa entrada de l'espai: l'escultura El nen de la Rutlla, realitzada per Joaquim Ros i Bofarull l'any 1961, i una perfecta avantsala que comunica a través d'un entramat de bancs, escales i zones de jocs infantils amb la zona més frondosa del parc.

En aquest sentit, també destaca la popular Font del Cuento, un petit espai que des de temps antics ha estat punt de trobada per als veïns de la zona, especialment per a les parelles a la recerca d'un racó solitari.

La ruta pel parc també permet als visitants acostar-se a un dels miradors més populars de la ciutat, el del Turó de la Rovira.

Sant Andreu

Un nou barri impulsat pel Congrés Eucarístic

El barri del Congrés de Sant Andreu va ser aixecat de nova planta arran de la celebració del XXXV Congrés Eucarístic Internacional a Barcelona el 1952. La iniciativa va sorgir de la mà del bisbe de Barcelona, Gregorio Modrego, que, alertat per la situació dramàtica de la immigració que arribava a la ciutat, va estimular la construcció d'habitatges dignes per a les classes modestes.

L'objectiu d'aquestes noves construccions no era només erradicar el barraquisme i donar una solució a l'arribada de noves onades migratòries, sinó que també es buscava aconseguir crear un barri autosuficient que incorporés nombroses zones verdes, ventilació creuada i un assolellament òptim.

UN MODEL D'ILLA DIFERENT

Els edificis del Congrés no segueixen el model d'illa tancada típicament barceloní. Amb la construcció d'aquests blocs de nova planta es va voler introduir altres models de construcció, com el de l'illa oberta o semitançada, propi de moltes ciutats europees, la qual cosa permetia incorporar-hi serveis, jardins i instal·lacions esportives. El projecte, presentat l'any 1952 i aprovat l'any següent, va veure la col·locació de la primera pedra el 1953 al carrer Felip II.

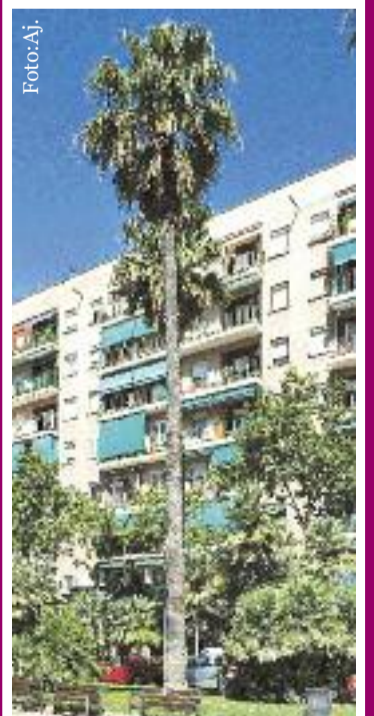

Foto: Aj.

Un centre cívic instal·lat en una antiga capella decorada pel pintor Pere Pruna

Foto: Ajuntament

SARRIÀ – SANT GERVASI/ Al número 130 del carrer de Ganduxer s'erigeix un dels edificis municipals més sorprenents i al mateix temps més desconeguts pel gran públic. El Centre Cívic Pere Pruna està ubicat en una capella construïda el 1928 per les Mares Reparadores annexa al monestir edificat el 1904 en uns terrenys fins aleshores propietat de la família Juncadella. Durant la Guerra Civil, la capella va ser saquejada, però anys després el farmacèutic Fernando Rubió Tudurí en va assumir la restauració i va encarregar-ne la decoració a Pere Pruna (Barcelona, 1904-1977), pintor format a París i apadrinat per Pablo Picasso.

L'edifici arriba a mans de l'Ajuntament de Barcelona el 1970, quan les monges decideixen vendre els terrenys del monestir. Després de romandre tancat durant molt temps, el

1998 van començar els treballs de restauració, que van donar-li l'aspecte actual. El 2000 es va inaugurar com a espai cultural i el 2013 va entrar a formar part de la xarxa de centres cívics de Barcelona, batejat amb el nom de Pere Pruna en homenatge a l'artista. La pintura de Pruna destaca pel misticisme religiós i la predilecció pels àngels, temes que impregnen els frescos de la capella que va decorar entre el 1952 i el 1954 i que avui en dia encara es conserven gràcies a la restauració del 1998.

Actualment, el centre gestiona la Taula de Cors del districte i s'encarrega d'organitzar i programar "La primavera coral", el Cicle de Música Religiosa i el Cicle de Concerts Joves amb la col·laboració de les escoles de música de la zona. L'espai també participa en altres activitats, com exposicions, xerrades, conferències i tallers.

Bàsquet | Lima, Martinenc i Horta ja tenen plaça a les lligues

El Lima-Horta, el Martinenc i la UE Horta ja tenen plaça garantida en les competicions estatals de bàsquet el curs que ve. El Lima jugarà la nova Liga Femenina Challenge (la segona categoria estatal), mentre que Martinenc i UEH podrien ser rivals a la lliga EBA.

Torna el rei de l'estiu: l'Històrics

» Després d'un any d'absència forçosa per la pandèmia, el torneig tornarà a jugar-se al Guinardó
 » La cita masculina serà entre el 2 i el 8 del mes que ve i la femenina entre el 4 i el 5 de setembre

Pau Arriaga
EL GUINARDÓ

El passat dilluns 21 de juny es va respondre la pregunta que el futbol de casa nostra es plantejava. Es jugarà el Torneig d'Històrics o se suspendrà el per segon any consecutiu per culpa del virus? I la resposta va ser que l'Històrics torna al Municipal del Guinardó, tant la competició masculina com la femenina.

Com és habitual, el torneig masculí, un clàssic de la pretemporada, arribarà primer en el calendari. Els 12 participants que tenen opcions d'aixecar el títol en aquesta 35a edició jugaran els seus partits entre els dies 2 i 8 del mes que ve, mentre que la competició femenina, a la qual tornen a optar quatre conjunts, es concentrarà el primer cap de setmana del mes de setembre, el dissabte 4 i el diumenge 5.

CALENDARIS SORTEJATS

Des del passat dimecres 7, a més, els aspirants ja coneixen els seus rivals i els seus respectius camins cap al títol.

El Martinenc, l'amfitrió (i que fa unes setmanes va rebre la bona notícia que la Federació Catalana de Futbol tornava a declarar nuls els descensos en les seves categories) forma part del grup A, juntament amb el Terrassa (el campió de l'última edició, la del 2019) i la UE Vilassar de Mar. Els partits entre aquests tres equips es jugaran el 2 d'agost.

L'endemà serà el torn del grup B, format per l'altre equip del districte, la UA Horta, el CF Badalona (l'equip que més cops ha portat el trofeu de l'Històrics a les seves vitrines, en vuit ocasions) i la UE Sants.

El dimecres 4 d'agost els protagonistes al Guinardó seran els equips del grup C, format per dos conjunts de la ciutat, la UE Sant Andreu i el Júpiter (segon en el

Les samarretes dels 12 equips que participaran en l'edició d'enguany. Foto: FCF

palmarès històric amb quatre títols), i l'FC Vilafranca.

La fase de grups es completarà el 5 d'agost, amb el triangular entre Cerdanyola FC, CE Manresa i UE Figueres.

El divendres 6 serà l'únic dia de descans de l'Històrics masculí, ja que el dissabte 7 està reservat per a les dues semifinals,

mentre que el campió d'aquesta edició de tornada del torneig es decidirà en la gran final, que es jugarà el diumenge 8.

QUATRE ASPIRANTS

I quan encara no haurà passat ni un mes d'ençà de la coronació del campió, es posarà en marxa l'edició femenina de l'Històrics.

Igual que en la darrera edició, són quatre els equips que el volen guanyar, de manera que el torneig es jugarà en format de semifinals i final. El Martinenc s'enfrontarà al Cornellà i el Terrassa jugarà contra el Pal·lejà el 4 de setembre. Els dos equips que guanyin es veuran les cares en la final que es jugarà l'endemà.

Davant els accidents: Delta

» El sistema Delta fa referència a la Declaració Electrònica de Treballadors Accidentats
 » Es tracta d'una eina tecnològica per comunicar formalment els accidents laborals

► Quan hi ha un accident laboral, un cop resolta la situació i ateses les persones que n'hagin resultat afectades, cal actuar amb professionalitat i abordar les causes i conseqüències dels fets, amb la finalitat que no es torni a repetir res semblant. I aquí és de gran ajuda el sistema Delta, un servei de la Seguretat Social.

Aquest és el nom que rep la Declaració Electrònica de Treballadors Accidentats. Es tracta d'una eina tecnològica per comunicar formalment un accident laboral, amb la màxima transparència, incloent-hi els detalls dels fets i les raons que l'han provocat. També serveix per facilitar els tràmits que es derivin d'aquesta situació.

QUI EL FA SERVIR?

El fan servir principalment les empreses i els autònoms, però també el poden utilitzar treballadors, entitats col·laboradores, empreses gestores i autoritats laborals. Per poder-ho fer, empreses i autònoms s'han de registrar com a usuaris del sistema, per a la qual

cosa necessitaran una signatura digital certificada.

QUAN S'UTILITZA?

S'ha de fer servir sempre que hi hagi un accident laboral, tant si aquest causa una baixa com si no: la llei obliga a comunicar aquests fets a la Seguretat Social. El termini per comunicar l'accident és de cinc dies hàbils.

QUÈ PERMET FER?

El sistema Delta permet elaborar el comunicat d'accident i, posteriorment, consultar-lo, editar-lo o eliminar-lo (en funció de la fase de tramitació en què es trobi el document, és clar).

COM FUNCIONA?

El sistema Delta envia automàticament els comunicats d'accident signats per l'empresari o el treballador a l'entitat gestora o col·laboradora que s'hagi de fer responsable de la contingència. Aquesta entitat haurà de valorar si accepta o no el comunicat en un termini de deu

El sistema Delta el poden fer servir empresaris, autònoms, treballadors i autoritats laborals. Foto: Pexels

dies hàbils i, en cas que sí, l'enviarà a l'autoritat laboral de la província corresponent.

Si l'entitat gestora o col·laboradora detecta que el document té errors, s'hauran de corregir en un termini de cinc dies per poder tirar endavant el procediment. Finalment, quan passi a mans de l'autoritat laboral, aquesta haurà de decidir definitivament si el comunicat s'accepta o no. Té la possibilitat de retornar-lo explicant els motius pertinents. Si l'ac-

cepta, el comunicat d'accident arribarà a la unitat provincial d'Inspecció de Treball i Seguretat Social que toqui i a la Subdirecció General d'Estadística del Ministeri de Treball i Seguretat Social.

SEMPRE?

El sistema Delta no sempre és la manera de comunicar un accident laboral. Hi ha casos en què no s'ha de fer servir.

Per exemple, quan l'accident laboral el pateixi un treballador que

ja té coberts aquests accidents per les mútues vinculades a l'administració pública, com la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat (MUFACE), l'Institut Social de les Forces Armades (IS-FAS) o la Mutualitat General Judicial (MUGEJU). Una altra excepció a l'ús del sistema Delta és quan qui pateix l'accident és un treballador contractat per una empresa amb seu a l'estranger i que, per tant, no està afiliat a la Seguretat Social de l'estat espanyol.

No t'ho perdís

Foto: salamontjuic.org

Cinema a Montjuïc

Les sessions de cinema a la fresca sempre són una bona idea durant l'estiu i, si són en un entorn privilegiat, encara més. El cicle Sala Montjuïc de Barcelona es va posar en marxa el 2 de juliol i s'allargarà fins al 6 d'agost. Els jardins del Castell de Montjuïc, per tant, s'han tornat a convertir en una gran sala de cine a l'aire lliure que ofereix projeccions els dilluns, dimecres i divendres. Aquest cop, la pandèmia ha fet que l'aforament sigui del 50%, però com a mínim s'ha pogut mantenir la proposta i s'han programat pel·lícules molt diverses, des de *Paràsits* i *Nomadland* fins a clàssics.

Famosos

Joan Dausà (Sant Feliu de Llobregat, 1979) és cantant de pop i actor. Després d'anys de carrera musical amb la banda Joan Dausà i els Tipus d'Interès –amb la qual va crear l'exitosa cançó *Jo mai mai*, guanyadora d'un premi Gaudí, i l'àlbum homònim– va decidir aturar-se a finals del 2015. No va ser fins al 2018 que va relançar la seva carrera en solitari, però clarament va ser una bona decisió. Recentment ha anunciat la data d'estrena del seu quart disc, *Ho tenim tot* (Promo Arts Music, 2021): serà el 22 d'octubre. Tot i això, ja ha preestrenat les cançons del nou àlbum en un total de sis concerts íntims que ha fet a Empúries. Van ser els dies 24, 25 i 26 de juny i 2, 3 i 4 de juliol. En totes les dates va aconseguir exhaurir les entrades. La gira del disc, però, començarà el 25 de novembre al Palau de la Música.

La fitxa

QUI ÉS?

J O A N D A U S À

ÉS FAMÓS PER...

Ser un cantant de pop català

També és actor llicenciat a l'Institut del Teatre

QUÈ HA FET?

Anunciar la data del seu pròxim disc

I preestrenar-ne les cançons en sis concerts íntims

A LES XARXES...

Ganes que es publiqui l'àlbum

Els afortunats que ja han sentit els nous temes el feliciten

Llibres

Hermana. (Placer)
María Folguera

La protagonista té una filla i escriu, mentre que la seva amiga és actriu, cantant i es planteja fugir per enèsima vegada, ara a Texas. La narradora està escrivint una *Enciclopedia de los Buenos Ratos de las Escritoras*, en la qual aconseguirà parlar de plaer, indagant en allò que van callar escriptores que admira, com Elena Fortún, Carmen Laforet o Teresa de Jesús.

Teatre

L'habitació blanca
Josep Maria Miró

En Carles, la Laia i en Manel es retroben amb la senyoreta Mercè, la mestra que els va ensenyar a llegir i escriure quan eren petits. Han passat més de 25 anys i ara són adults que han superat els 30 i que es van acostant a la quarantena. El retrobament, aparentment fortuït, amb la senyoreta Mercè serà trasbalsador.

A la Sala Flyhard de Barcelona.

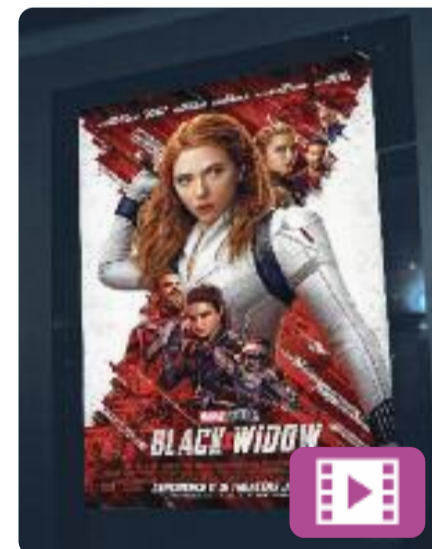
Música

Enlaire
Les Montses

El grup Les Montses acaba de publicar el seu tercer àlbum d'estudi, *Enlaire* (Discmedi, 2021). La banda formada per Ferran Rosell (veu i guitarra), Xavi Esteve (baix), Joan Prat (teclat), Josep Bofill (bateria) i Xavi Pujades (guitarra) presenta en aquest nou treball discogràfic tretze cançons amb un protagonista: l'Andy o l'home ocell.

Pelis i sèries

Viuda negra
Cate Shortland

Natasha Romanoff, àlies Vidua Negra, s'enfronta als capítols més foscos de la seva història quan sorgeix una perillosa conspiració relacionada amb el seu passat. Perseguida per una força que no s'aturarà, Natasha ha de bregar amb la seva història com a espia i amb l'estela de relacions destruïdes que va deixar enrere molt abans de convertir-se en Venjadora.

ESTILS DE VIDA

Càries: com prevenir-les?

Foto: Pexels

i SALUT

El Departament de Salut, a través del seu Canal Salut, alerta que la càries "és una de les malalties més freqüents a Catalunya" i que pot arribar a destruir les dents. També explica que la càries no té una única causa: "En la seva aparició hi participen la flora de la boca, restes d'aliments (especialment els sucres), la poca resistència de l'esmalt dental i la capacitat més o menys protectora de la saliva". Hi ha condicions, per tant, que n'afavoreixen l'aparició: l'excés de sucres a la dieta, la manca d'higiene bucal, la susceptibilitat de les dents (sobretot si no es tracten amb fluor) i el tipus de bacteris que hi ha a la boca (no tots en provoquen).

Davant d'això, des de Salut fan una sèrie de recomanacions per prevenir les càries. El primer consell és la reducció del consum de dolços. En aquest sentit, el departament recorda que prendre refrescs, sucus envasats o brioixeria més de dos cops per setmana implica sobrepasar el màxim de sucre recomanable. Per contra, hi ha aliments que redueixen el risc de patir càries: formatges, llet i productes rics en midó, com ara cereals i llegums. D'altra banda, cal raspallar-se les dents després de cada àpat, visitar el dentista almenys un cop l'any i glopejar amb fluor.

Les claus

MENYS SUCRE

Cal reduir el consum de dolços, ja que l'excés de sucre afavoreix la multiplicació dels bacteris a la boca

ALIMENTS BONS

N'hi ha que redueixen el risc de càries: formatges, llet i els rics en midó (cereals, llegums i tubercles)

RASPALLAR LES DENTS

S'ha de fer almenys dos cops al dia i preferiblement després de cada àpat

ALTRES HÀBITS

Cal anar al dentista un cop a l'any com a mínim i es recomana fer glopejos amb una solució fluorada

Foto: Pexels

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

**ESQUERRA
REPUBLICANA**

Horta-Guinardó

El Carmel com a símptoma

Foto: Ajuntament de Barcelona

Max Zañartu

Regidor a l'Ajuntament de Barcelona

Quan em pregunten com veig el barri del Carmel d'aquí a 20 anys, la meva resposta és inequívoca: vull que d'aquí a 20 anys els veïns i veïnes del Carmel se sentin tan orgullosos del seu barri com avui dia, com fa també 20 anys. Parafrasejant la dita holandesa "God created the world, but the Dutch created the Netherlands", podem afirmar sense por

d'equivocar-nos que "Déu va crear el món", però els treballadors i treballadores d'aquest país van crear el Carmel.

El Carmel representa l'orgull d'una generació que, a base de treballar sense descans, va poder llaurar un futur per als milers de famílies que, amb una mà davant i una darrera, van arribar a mitjans del segle XX a Barcelona. El Carmel representa el paradigma del progrés, el paradigma d'un ascensor social que et permet superar un desnivell més gran que el que hi ha entre la rambla del Carmel i el carrer Gran Vista.

Avui dia, el Carmel torna a estar en el focus del districte: el passatge Sigüenza i la modificació puntual del Pla General Metropolità (MPGM) del Carmel i entorns, les bateries antiaèries o l'àrea verda generen un debat viu al barri, i evidencien que el Govern del Districte torna a arribar tard i malament.

Anem a pams. Els veïns i veïnes del passatge Sigüenza estan passant per un calvari de grans magnituds. Gairebé una dècada després de l'aprovació de la MPGM del Carmel i entorns, on es preveia un seguit d'expropiacions de caràcter prioritari i preferent, el risc d'esfondrament del número 95 ha provocat el desallotjament dels blocs adjacents. Aquesta situació, malauradament no inèdita al Carmel, torna a tensionar la confiança entre veïnat i el Govern del Districte, que ha d'actuar d'urgència degut a la inacció i desídia també dels governs anteriors. Des d'Esquerra Republicana som conscients de la gravetat de la situació, per això exigim al Govern del Districte un millor acompanyament i informació als i les afectades, que vagi més enllà de l'obligatorietat administrativa. En altres paraules, que l'executiu s'hi impliqui al 100%. Per això, des del nostre grup vam convocar un ple nari extraordinari per donar veu als veïns i veïnes que demanaven ser escoltats. Vist com es va desenvolupar aquest ple nari, es fa evident que la comunicació entre el Govern del Districte i el veïnat havia fallat en algun punt. Per tant, des d'Esquerra Republicana seguirem fent tot el que estigui a les nostres mans per tal que els veïns i veïnes tinguin tota la informació i acompanyament en aquesta situació tan angoixant i complicada.

Malauradament, Sigüenza no és l'únic símptoma de la manca de confiança entre govern municipal i ciutadania. La decisió més o menys unilateral de tancar els antiaeris del Carmel també ha generat una onada de malestar. Si bé és cert que ni un servidor ni el grup municipal d'ERC al districte neguen que tancar els antiaeris durant la nit pugui ser una de les possibles solucions a l'incivisme a la zona, creiem que aquesta "solució" representa començar la casa per la teulada, i que probablement

aquesta mesura només traslladarà l'incivisme a una altra banda. Per això, al darrer plenari del Districte, Esquerra Republicana va presentar una proposició per aturar el tancament de les bateries fins que no s'acordi un projecte per dignificar i posar en valor el patrimoni històric que representen no només les bateries, sinó les barraques i les restes del poblat iber de la zona del cim del Turó de la Rovira.

I per últim, la cirereta del pastís: la implementació de l'àrea verda d'aparcament al Carmel, Vall d'Hebron i Teixonera. En primer lloc, cal remarcar que Esquerra Republicana és absolutament favorable a acabar amb l'aparcament lliure i a implementar l'àrea verda a tota la ciutat. Ara bé, no entenem que el govern municipal estigui implementant l'àrea verda al districte d'Horta Guinardó com una sèrie d'enganxats incoherents, en comptes de realitzar una bona planificació i implementació que pugui permetre que els i les veïnes segueixin podent aparcar on ho han fet tota la vida. L'objectiu de l'àrea verda ha de ser facilitar l'aparcament a qui més el necessita, no posar encara més pals a les rodes.

Que es parli del Carmel hauria de ser un fet positiu. Tanmateix, lamentem que es parli del barri cada cop que esclata un problema, més o menys sobrevingut, i davant del qual el Govern del Districte només intenta salvar els mobles amb relació a problemàtiques que fa ja anys que s'arrosseguen. El Carmel necessita un projecte, no dues visions més o menys incoherents dels socis de govern, PSC i Comuns. Cal un projecte per al Carmel, per a tots els barris i per al conjunt del districte, un projecte treballat amb veïns i comerciants. Cal més estratègia i menys tàctica, i per això ens cal un govern que pugui respondre sense dubtar a la pregunta de com veuen el Carmel d'aquí a 20 anys.

esquerrabcn.cat/districtes

@ERChg7

facebook.com/ERC Horta Guinardó

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents,
els recoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servei sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es